

עמ"ת 10173/03/16 - יעקב אברגל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 מרץ 2016

עמ"ת 10173-03-16 אברגל(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת דבורה עטר
העורר
יעקב אברגל (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המשיבה עו"ד עדי יעקבוביץ'

ב"כ העורר עו"ד קונפורטי

העורר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 1.3.16, בגדרה הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ב"כ העורר פרט את השתלשלות ההליכים בתיק זה, תיקון כתב האישום, עוצמת הראיות לכאורה, והסכמת המשיבה מלכתחילה לאפשר את שילובו של העורר בקהילה טיפולית. עוד לדבריו, היה על בית משפט קמא ליתן דעתו לסך כל נתונים אלה, כמו גם לעמדת הקהילה הטיפולית, אשר נכונה לקבל בחזרה את העורר להמשך הטיפול, ובשים לב לכלל נתונים אלה, לאפשר את שילובו של העורר פעם נוספת באותה הקהילה, חרף ההפרה, וביתר שאת בעת שנגמל משימוש בסם ובתחליפי סם. לחילופין טען ב"כ העורר כי היה על בית משפט קמא להורות על קבלת תסקיר מעצר משלים אשר יבחן את כלל הנתונים והאם יש בהם כדי לשנות מעמדת שירות המבחן באשר ליכולתו של העורר לעמוד בהליך הטיפולי אם לאו. והכל כמפורט בטיעוניו בהודעת הערעור ובבית המשפט.

3. ב"כ המשיבה מנגד טענה כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט קמא, אשר שקל את כלל הנתונים ואף שם לנגד עיניו את המלצת שירות המבחן בדבר העדר הסיכוי להצלחת ההליך הטיפולי ומעצרו של העורר.
4. מלכתחילה הוגש כנגד העורר כתב אישום אשר ייחס לו גם ביצוע עבירה של התפרצות. בהמשך תוקן כתב האישום באופן שעבירת ההתפרצות הומרה לעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, וזאת בנוסף לביצוע עבירות של החזקת מכשיר לביצוע פשע, והשגת גבול פלילית.
5. בהסכמת המשיבה נבחנה האפשרות לשילובו של העורר בקהילה טיפולית, וזאת לאחר שבית משפט קמא קבע בדבר העדר ראיות לכאורה ביחס לעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון.
6. מתסקיר שנערך ביום 20.1.16, עלה כי שירות המבחן המליץ על שילובו של העורר בקהילה טיפולית, וזאת חרף היותם סקפטיים באשר לסיכויי הצלחת הטיפול, נוכח היות העורר בעל דפוסים שוליים והתמכרותיים כרוניים, ובעל כוחות מועטים לשינוי, הנוטה להיות ממוקד בצרכיו המידיים. ואולם, בצד זאת, ציינו כי שילובו במסגרת טיפולית התואמת את צרכיו, היא להערכתם הסיכוי היחיד עבורו לשינוי, ולהפחתה ברמת הסיכון ומעורבותו השולית. בנסיבות אלה, ונוכח אופי העבירה המיוחסת לו, וחרף סיכויי הצלחת ההליך הטיפולי שהם נמוכים, והעדר קיומו של ערב מגבה, מגביר את הסיכוי להפרת התנאים מול עזיבת הקהילה, באו לכלל מסקנה כי נכון יהיה לנצל את המצב המשפטי והמוטיבציה שמבטא העורר לצורך שילובו בטיפול לצמצום הסיכון במצבו.
7. ביום 21.1.16, הוסכם גם על המשיבה להורות על שחרורו של העורר לקהילה הטיפולית, ובית משפט קמא קבע כאמור, וכן קבע בנוסף כי העורר מזהר כי עליו למלא אחר כל תנאי המקום וכן מזהר כי אם יעזוב את הקהילה עליו להתייצב לאלתר בתחנת המשטרה.
8. בחלוף כ-10 ימים בלבד, שוחרר העורר מהקהילה ועלה ולכאורה כי נתן מתחילף הסם שלו למטופל אחר, כאשר ידע שמדובר בהפרה של תנאי המקום. העורר עזב את הקהילה בוא ביום, ואולם לא התייצב בתחנת המשטרה כנדרש. מספר ניסיונות עלו בתוהו, והוא אותר רק ביום 6.2.16, בבית אמו.
9. בדיון שנערך ביום 7.2.16 עתר ב"כ העורר לבית המשפט לדחות את הדיון לצורך צילום החומר הקשור להפרה, וכן הערכות לדיון, ובית משפט נעתר לבקשה. בדיון שנערך ביום 14.2.16, עתר ב"כ העורר לדחות את הדיון בשבועיים נוספים טרם מתן החלטת בית המשפט לגופה, תוך שהעורר עצור. בית משפט קבע כי ההפרה הבוטה שנעשתה בסמוך לשחרורו, מעלה סימן שאלה גדול ביחס לאפשר להמשיך ולתת בעורר אמון, ואולם החלטתו הסופית בעניין זה תינתן לאחר שתוצג בפניו התמונה המלאה מטעם ההגנה.

10. בדיון שהתקיים בהקשר להפרה והחלטתו מושא הערר, הציג ב"כ העורר לבית המשפט הודעה מטעם הקהילה הטיפולית מרכז צעדים, ובה צוין כי אחרי שלהבנתם העורר נקי מסם ומתחליפי סם, ומביע את רצונו לשוב ולהשתלב, ניתן מבחינתם לתאם את קליטתו.

11. בית משפט קמא התייחס בהחלטתו למסמך זה, ומנגד לכלל תסקירי שירות המבחן, זה שניתן טרם שילובו של העורר בקהילה הטיפולית וזה שלאחריו מיום 2.2.16. ממנו עלה כי שירות המבחן המליץ על מעצרו המידי של העורר, וזאת לאחר שמצא כי יש בקושי של העורר לעמוד בתנאי הקהילה כדי לחזק את התרשמותם הקודמת כי הוא בעל דפוסים שוליים והתמכרותיים כרוניים, ואת חולשתו והעדר בשלותו אף בעיתוי זה לערוך שינוי במצבו והתנהלותו. בשכלול כלל הנתונים כפי שפורט בהחלטה, מצא בית משפט קמא תוך מתן דגש על האמור בתסקירי שירות המבחן, להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

12. סך כל הנתונים שפורטו לעיל, הצביעו כי מלכתחילה, נוכח אותה מקבילית כוחות עליה סומך ידיו ב"כ העורר, אכן ניתנה לעורר הזדמנות, למצות הליך טיפולי אשר שירות המבחן היה סקפטי מלכתחילה בדבר ביכולתו לעמוד בטיפול כאמור.

13. בחלוף כ-10 ימים בלבד, הפר העורר את תנאי המקום, ואין המדובר רק בהפרה זו, אלא בהפרת התנאים שקבע בית משפט קמא באופן שעם עזיבתו את הקהילה הטיפולית, יהא על העורר להתייבב בתחנת המשטרה, באופן שניתן יהיה אכן לרכוש לו אמון כי ימלא אחר תנאי שחרור שיוטלו עליו ולא כל שכן, בעת שגם שירות המבחן סבר כי העדר תמיכה משפחתית מגביר את הסיכון להפרת התנאים ועזיבת הקהילה. והעורר אכן אותר בבית אמו לאחר שניסיונות לאתרו קודם לכן, עלו בתוהו.

הוסף לכך את העובדה כי שירות המבחן נתן דעתו גם לנסיבות החדשות ולכלל הנתונים הקשורים בהפרה, וזאת בתסקיר מיום 2.2.16, ובעיקר אלה הקשורים בקושי של העורר והעדר בשלותו גם בעיתוי זה לערוך שינוי במצבו ובהתנהלותו.

לאור סך כל האמור לעיל, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא ודין הערר להידחות.

ניתנה והודעה היום ה' אדר ב' תשע"ו, 15/03/2016 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת